

**Віце-прем'єр-міністру – Міністру
регіонального розвитку, будівництва та ЖКГ України
ЗУБКО Г. Г.**

копія:

**Голові Державного агентства з
енергоефективності та
енергозбереження України
САВЧУКУ С. Д.**

**Голові Національної комісії,
що здійснює державне
регулювання у сферах енергетики
та комунальних послуг
ВОВКУ Д. В.**

№ 329 від 10.04.2017 р.

Вельмишановний Геннадію Григоровичу!

Цим листом Біоенергетична Асоціація України висловлює свою позицію щодо проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води», якою вносяться зміни до відповідного Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 червня 2011 р. № 869 (надалі – Проект Постанови). Загалом підтримуючи розширення дії Порядку на встановлення тарифів на теплову енергію, вироблену на установках з використанням альтернативних джерел енергії, хочемо зазначити наступне.

1. Перш за все, хочемо звернути увагу, що 21 березня 2017 р. Верховною Радою України було прийнято в другому читанні і в цілому законопроект № 4334, що наразі очікує підписання Президентом України. Даний законопроект передбачає встановлення тарифу на теплову енергію для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії, включаючи теплоелектроцентралі, ТЕС та когенераційні установки, для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів, а також для потреб населення на рівні 90 відсотків від діючого для суб'єкта господарювання тарифу на теплову енергію, вироблену з використанням природного газу, для потреб відповідної категорії споживачів. Тариф на виробництво теплової енергії розраховується як різниця між тарифом на теплову енергію, встановленим

відповідно до описаного підходу, та тарифами на транспортування та постачання теплової енергії. Проект Постанови, по суті, описує той самий підхід, що був раніше, тобто формування тарифу на основі собівартості та рентабельності. І це суперечить підходам, прийнятим в законопроекті № 4334 для встановлення тарифів на теплову енергію та її виробництво для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів, а також для потреб населення.

2. Згідно законопроекту № 4334 встановлення тарифу на теплову енергію для суб'єктів господарювання, що здійснюють її виробництво на установках з використанням альтернативних джерел енергії для потреб установ та організацій, що фінансуються з державного і місцевих бюджетів, а також для потреб населення, не потребує окремого визначення витрат на паливо, електроенергію, інших прямих витрат, для включення в планову собівартість виробництва теплової енергії на таких установках, оскільки здійснюється за іншим принципом. Водночас, в пунктах 18, 30 та 44 Проекту Постанови згадується про включення таких витрат до планової виробничої собівартості при встановленні тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання. Тому пропонуємо розглянути відповідність вищезазначених положень пунктів 18, 30 та 44 Проекту Постанови положенням законопроекту № 4334, для усунення можливих протиріч.

3. Пропонуємо замість формулювання «... **установки з використанням нетрадиційних або відновлюваних джерел енергії**», що використовується, наприклад, в п.44, використовувати формулювання «**установки з використанням альтернативних джерел енергії**», яке використовується в законопроекті № 4334.

4. Хочемо звернути Вашу увагу також на проблему тарифоутворення при виробництві та транспортуванні теплової енергії, що виникає при розрахунку тарифів на виробництво та транспортування теплової енергії для тих теплопостачальних підприємств, що здійснюють обидва види діяльності - виробництво і транспортування теплової енергії. Проблема полягає у віднесенні витрат, пов'язаних із втратами теплової енергії в теплових мережах, на виробництво теплової енергії, а не на її транспортування. Таким чином, частина витрат, врахованих в тарифі на виробництво теплової енергії насправді має бути віднесена на її транспортування.

Існуюча ситуація протирічить умові відсутності перехресного субсидювання, визначеній Ліцензійними умовами провадження діяльності з виробництва та транспортування теплової енергії. Крім того, створюється неправдива картина щодо тарифів в теплопостачанні (тариф на транспортування теплової енергії штучно занижено, а на виробництво, навпаки, завищено). Такий підхід «маскує» проблему завищених втрат теплової енергії в тепломережах та не створює стимулів для їх зменшення.

Причина існуючої ситуації полягає в методичному підході, що використовується в чинних положеннях по розрахунку вищезазначених тарифів, а саме: грошові витрати на виробництво всієї кількості теплової енергії (тобто суми корисної теплової енергії, що дійшла до споживача, та її втрат в тепловій мережі), ділиться на кількість лише корисної

(«реалізованої») теплової енергії. Такий підхід, зокрема, використовується в Порядку, зміни до якого розглядаються, а також в чинному «Порядку формування тарифів на теплову енергію, її виробництво, транспортування та постачання, послуги з централізованого опалення і постачання гарячої води», затвердженому Постановою НКРЕКП № 377 від 24.03.2016 р.

Біоенергетична асоціація України пропонує змінити існуючі порядки розрахунку тарифів таким чином, щоб грошові витрати на ту частину теплової енергії, яка втрачається в теплових мережах, були враховані в тарифі на транспортування теплової енергії.

Найпростіший підхід, що відображає необхідні зміни в методології, полягає в наступному:

- визначаються два тарифи: перший тариф (Т1) - відповідно до існуючих Порядків формування тарифів, тобто шляхом ділення суми грошових витрат на кількість теплової енергії, реалізованої споживачам (тобто на різницю між виробленою тепловою енергією та її втратами в тепловій мережі);
- другий тариф (Т2) визначається шляхом ділення тієї ж суми грошових витрат на кількість виробленої теплової енергії;
- під кількістю виробленої теплової енергії слід розуміти кількість теплової енергії, відпущеної в теплову мережу;
- різниця цих тарифів (Т1-Т2) є складовою тарифу, що має бути додана до тарифу на транспортування теплової енергії, визначеного згідно чинних Порядків формування тарифів;
- тарифом на виробництво теплової енергії, відповідно, буде тариф Т2.

Фактично, при такому підході в розрахунку необхідна лише одна додаткова величина, а саме - кількість виробленої (відпущеної в теплову мережу) теплової енергії.

Зважаючи на вищевикладене, Біоенергетична асоціація України просить Вас розглянути внесення відповідних змін в Проект Постанови.

З повагою,
Голова Правління
Біоенергетичної Асоціації України

Г.Г. Гелетуха